

บทบาทของพ่อแม่และครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็ก Parent and Teacher Partnership in Supporting Children Musical Learning

ชาลินี สุริยนเปล่งแสง*¹

Chalinee Suriyonplengsaeng *¹

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันพ่อแม่ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการเรียนของเด็กไม่เฉพาะวิชาการที่เป็นวิชาหลัก เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น โดยวิชาเหล่านี้เด็กจะต้องทำคะแนนสอบให้ดีเพื่อการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย พ่อแม่ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญวิชาดนตรี ศิลปะ กีฬาและกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ควบคู่กันไป การเรียนดนตรีไม่ใช่ความรับผิดชอบของพ่อแม่ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนให้กับบุตร แต่การเรียนดนตรีของเด็กเล็กจะมีกิจกรรมในการเรียนรู้ที่หลากหลาย พ่อแม่และครูจึงเข้ามามีบทบาทร่วมกันในการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็ก

ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองและครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็ก ได้แก่ ความเอาใจใส่ของพ่อแม่ บทบาทพ่อแม่ของเด็กเล็กจะเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากกว่าเด็กโต ทั้งนี้พ่อแม่และครูล้วนมีเป้าหมายร่วมกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ดนตรีของเด็กจนถึงศักยภาพความถนัดของเด็กแต่ละคนว่าต่อไปในอนาคตจะมีความถนัดเครื่องดนตรีประเภทใด พ่อแม่อาจจะไม่ได้เข้าใจการเรียนรู้และบทเรียนทางดนตรีทั้งหมดได้ แต่พ่อแม่จะได้รับแนวทางในการพัฒนาดนตรีเพื่อนำมาทบทวนให้เด็กได้เรียนรู้ในระหว่างสัปดาห์ที่บ้าน การสื่อสารของพ่อแม่ผู้ปกครองและครูดนตรี ในยุคปัจจุบันติดต่อสื่อสารกันในหลากหลายรูปแบบ ทั้งสื่อสารกันผ่านทาง การส่งข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น ไลน์ และเฟซบุ๊ก แต่ส่วนมากยังคงเลือกใช้การสื่อสารโดยตรง

* corresponding author, email: wow_aum@hotmail.com

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

¹ Lecturer in Western Music Department, College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ด้วยการพูดคุยหลังชั่วโมงเรียนของเด็กเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนดนตรีของเด็กเพราะเป็นการสื่อสารที่ชัดเจนมากที่สุด

การที่เด็กจะมีพัฒนาการด้านดนตรี ปัจจัยสำคัญคือความร่วมมือระหว่างพ่อแม่และครูดนตรีในการร่วมกันส่งเสริมเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาและเกิดประโยชน์ในระยะยาวอย่างยั่งยืน การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกันเพื่่มุ่งเน้นในการส่งเสริมพัฒนาการทางดนตรี มุ่งส่งเสริมให้เด็กได้สอบเลื่อนชั้นอย่างสม่ำเสมอ การส่งเข้าแข่งขันและแสดงความสามารถทางดนตรีเพื่อให้เด็กได้พัฒนาความกล้าแสดงออก และแสดงความสามารถในทักษะทางดนตรี พ่อแม่และครูมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาความสามารถและทักษะทางดนตรี โดยการกระตุ้นการฝึกซ้อมที่บ้าน เด็กต้องอาศัยการฝึกซ้อมนอกเหนือจากชั่วโมงการเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เหมาะสมมีความสำคัญอย่างมากต่อการฝึกซ้อมของเด็ก พ่อแม่และครูดนตรีต้องหาวิธีที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมการพัฒนาทางดนตรีร่วมกันให้กับเด็กเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กที่ยั่งยืน

คำสำคัญ : บทบาทของพ่อแม่และครู / การส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรี

Abstract

Parent-teacher partnership is important for the field of education. Parents are important to support not only tuition fees but also encouragement. They support and push forward children. Moreover bring about to educational achievement. Parent-school cooperation brings the strengths of home and school into a working partnership. Parent and teacher partnership in school tends to encourage student success and longevity. Families and schools all contribute to student achievement and can have significant impact when working together

Parent-Teacher or Family-School partnership can be in the form of many different activities, be at many different levels, and be in music school. All parents and music teachers cooperate with each other by exchanging their opinions about children music learning either before class or after class. Due to the advantage of face-to-face, all of parents and music teachers thought that it is the best way to communicate

The intention to set and reach the goal of learning is very significant. If we learn music without set the goal, it would lack of target and children would be missing the focus and intention. Learning music will built up the discipline because it depended on the regular practice. There are many music activities that parents and teachers are concerned. There were music competition, grade promotion and music academy show as well as other music activities. The communication among parents, teachers, and children affect with the decision making. The parents of student who attend and accomplish of music activities often communicate and consult with teacher. They were not only discussed in good point but also weak point. Finally, they had the same goal that was develop children musical learning in long term.

Keywords: Parent and Music Teacher Partnership / Children Musical Learning

บทนำ

ในยุคปัจจุบันพ่อแม่ผู้ปกครองเอาใจใส่ มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการเรียนของเด็กไม่เฉพาะวิชาการที่เป็นวิชาหลัก อันได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคม เป็นต้น ซึ่งวิชาเหล่านี้เป็นวิชาที่ต้องทำคะแนนสอบให้ดีเพื่อการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามพ่อแม่ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญวิชาดนตรี ศิลปะ กีฬาและกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ควบคู่กันไปด้วยโดยเฉพาะในเด็กเล็กจะมีกิจกรรมในการเรียนรู้ที่หลากหลาย แต่ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันที่มีปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจ สังคม ปัจจัยทางธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เกิดภัยธรรมชาติในหลากหลายรูปแบบบ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็น ภัยน้ำท่วม มลพิษฝุ่นทางอากาศเกินอัตราที่มนุษย์ทั่วไป จะใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข หรือแผ่นดินไหวในบางประเทศ ทำให้ส่งผลให้อัตราการเกิดของเด็กลดลง เนื่องจากมนุษย์จะใช้ชีวิตอยู่ยากขึ้นในสังคมโลก ภาวะความเป็นครอบครัวจึงเปลี่ยนแปลงไปจากครอบครัวขนาดใหญ่กลายเป็นครอบครัวที่มีบุตรเพียงคนเดียว หรือบางครอบครัวก็เลือกที่จะไม่มีบุตรเลย ดังนั้นจำนวนประชากรจึงลดลง ส่งผลให้จำนวนเด็กลดลง

ครอบครัวที่มีบุตรจะพยายามส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ทั้งวิชาการหลักที่จะใช้สอบวัดผลเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย และในขณะเดียวกันพ่อแม่ผู้ปกครองก็ให้ความสำคัญกับวิชาเสริมทักษะเพื่อเพิ่มพัฒนาการทางด้านสุนทรียะซึ่งถือเป็นแนวทางการพัฒนาสำคัญของเด็กในยุคปัจจุบันที่มุ่งเน้นส่งเสริมทั้งการพัฒนาทางสติปัญญา และพัฒนาการทางอารมณ์ โดยเฉพาะครอบครัวที่มีบุตรจำนวนน้อยพ่อแม่มีความพยายามที่จะให้เด็กได้เรียนรู้วิชาการและองค์ความรู้ต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด ส่วนใหญ่จะใช้คำพูดว่ามีบุตรคนเดียวจะเล็งดูให้มีคุณภาพมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งนี้บางครอบครัวก็มีความเชื่อว่าหากบุตรมีศักยภาพในการเรียนรู้อย่างมากและมีความเด่นหรือมีความถนัดไปทางด้านใด ก็ควรจะส่งเสริมต่อยอดไปทางด้านนั้น แต่พ่อแม่ผู้ปกครองบางคนก็จะมีแนวความคิดที่ต่างออกไปโดยมองว่าเด็กควรจะเก่งในทุกด้าน รอบรู้และเชี่ยวชาญรอบด้าน ซึ่งบางครั้งจะเป็นการสร้างความคิดตันให้กับเด็ก ภาวะปัจจุบันจึงกลายเป็นภาวะทางสังคมที่มีความหลากหลายและมีการแข่งขันกันโดยไม่รู้ตัว ส่งผลให้เกิดภาวะความเครียดทั้งตัวเด็ก และพ่อแม่ผู้ปกครอง

เด็กสมัยใหม่จะมีประสบการณ์ตรงทางการเรียนรู้ดนตรีจากโรงเรียน และโรงเรียนสอนพิเศษทางดนตรีโดยเฉพาะ โดยวิชาดนตรีในโรงเรียน จากการจัดการศึกษาจากภาครัฐ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2501 ได้บรรจุวิชาดนตรีไว้ในหมวดศิลปศึกษา มีการพัฒนามาเข้ามาสู่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในยุคปัจจุบันปีพุทธศักราช 2544 ได้ให้สิทธิสถานศึกษามีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ภายใต้กรอบที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนด โดยวิชาดนตรีจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วย 3 แขนง คือ ทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ วิชาดนตรีจัดว่าเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ 2 ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐาน ศ.2.1: เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางดนตรีถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ.2.2: เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (College of Music, Mahidol University, 2012)

บทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองกับวิชาดนตรีในระบบโรงเรียนจะมีไม่มากนักถ้าเทียบกับการศึกษาดนตรีนอกระบบ ส่วนใหญ่เด็กนักเรียนในระบบโรงเรียนจะได้เรียนดนตรี 1 คาบต่อสัปดาห์ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนชั่วโมงที่น้อยที่เด็กจะได้เรียนรู้ทางดนตรี และไม่เพียงพอในการต่อยอดให้เกิดการพัฒนาทางดนตรี ดังนั้นพ่อแม่บางคนจะส่งเสริมให้เด็กได้เรียนพิเศษเพิ่มเติมในโรงเรียนสอนพิเศษที่สอนดนตรีโดยเฉพาะ พ่อแม่ผู้ปกครองจึงเข้ามามีบทบาทมากในการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็กโดยเฉพาะโรงเรียนดนตรีนอกระบบหรือที่เรียกกันติดปากว่าโรงเรียนสอนพิเศษทางดนตรี ปัจจุบันในกรุงเทพมหานครจะมีโรงเรียนดนตรีเกิดขึ้นใหม่ ๆ มากมาย ยังไม่รวมถึงโรงเรียนดนตรีที่มีอยู่มานานแล้วที่เป็นโรงเรียนแบบเฟรนไชส์ชื่อดังอยู่หลายแบรนด์

ปัจจุบันมีโรงเรียนพิเศษทางด้านดนตรีประเภทนี้เปิดอยู่ในทุกย่านทั้งในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและต่างจังหวัด โดยมีโรงเรียนดนตรีเปิดอยู่ในแทบทุกห้างสรรพสินค้า (Shopping Mall) ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น

- โรงเรียนดนตรียามาฮ่า (Yamaha Music School) ปัจจุบันมีสาขาทั่วประเทศ รวม 88 สาขา ในกรุงเทพมหานครมี 52 สาขา ส่วนภูมิภาคอีก 36 สาขา

- สถาบันดนตรีเคพีเอ็น (KPN Music Academy) ที่เน้นเรื่องการขยายกิจการเฟรนไชส์ มีการขยายธุรกิจและขยายสาขารวดเร็วมาก ปัจจุบันมี 44 สาขาภายในระยะเวลาไม่นาน

- โรงเรียนสอนดนตรีเอื้อมอารีย์ (Aum Aree Music School) หรือ Dr. Sax

- โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปสังกัดวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เริ่มเปิดดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ.2538 ในลักษณะของ “Edutainment Department” ในศูนย์การค้า ปัจจุบันมี 3 สาขา ได้แก่ สยามพารากอน ซีคอนสแควร์ศรีนครินทร์ ซีคอนบางแค

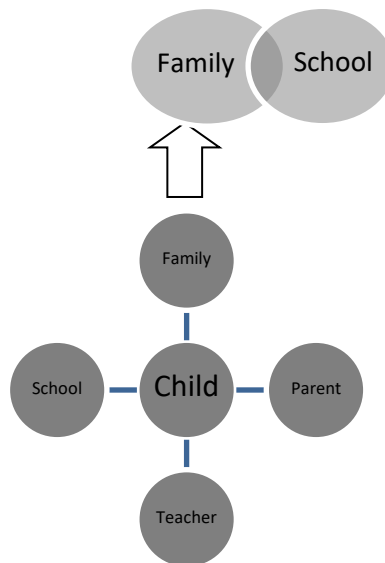
- โรงเรียนดนตรีแบบสตูดิโอของอาจารย์ที่มีชื่อเสียงต่างๆ เช่น อาจารย์อินทอร ศรีกรานนท์ อาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์ ฯลฯ

- โรงเรียนดนตรีที่สร้างแบรนด์ขึ้นมาใหม่ เน้นการตกแต่งโรงเรียนให้มีความทันสมัย มีจุดขายใหม่ๆ สอนวิชาที่มีความเป็นเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น เช่น วิชา Mixing D.J. เป็นการเน้นจุดขายที่แตกต่างไปจากเดิม

- โรงเรียนที่เน้นการปั้นเด็กนักเรียนเพื่อเป็นนักร้อง นักแสดง ได้แก่ โรงเรียน Super Star Academy โรงเรียน Star Maker เป็นโรงเรียนที่มีแนวทางชัดเจนว่าจะปั้นนักเรียนเพื่อส่งแข่งขัน เน้นการร้องการเต้น การเป็นพิธีกร การแสดงบนเวที เป็นดาวประดับวงการบันเทิงต่อไป

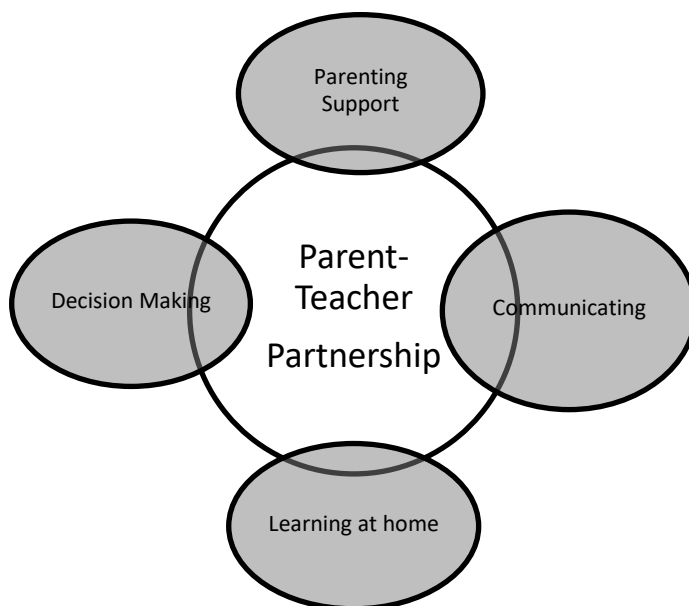
- โรงเรียนที่มุ่งเน้นในเรื่องการสอนเพื่อสอบเลื่อนชั้นจากสถาบันดนตรีที่มีชื่อเสียงทางด้านดนตรีจากประเทศอังกฤษ ได้แก่ สถาบันดนตรี Trinity Guildhall และ สถาบันดนตรี ABRSM หรือ The Associated Board of the Royal Schools of Music ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนดนตรีจุฬารัตน์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนในประเทศไทย (College of Music, Mahidol University, 2012)

หากมุ่งเน้นมาที่การมีส่วนร่วมของพ่อแม่และครูเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็ก พบว่าจะมีปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็ก ตามแนวทฤษฎีของต่างประเทศที่มีชื่อเสียงที่กล่าวถึงในเรื่องการมีส่วนร่วมและร่วมมือกันของผู้ปกครองและครู ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีความร่วมมือระหว่างพ่อแม่และครูของเอ็ปส์ทีน (Epstien, 2009) ได้มุ่งเน้นถึงสถาบันที่สำคัญ 2 สถาบัน อันได้แก่ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา โดยทั้ง 2 สถาบันจะมีจุดเชื่อมโยงที่สำคัญร่วมกัน คือ ตัวเด็ก ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การมีส่วนร่วมของพ่อแม่และครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กตามแนวคิดของเอ็ปส์ทีน (Epstein J., L, 2009)

นอกจากนี้ ยังมีแผนภาพที่แสดงถึงปัจจัยสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับ การส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็กโดยอยู่ในขอบข่ายของการมีส่วนร่วม ของพ่อแม่ผู้ปกครองและครูในการทำงานร่วมกันเพื่อร่วมส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน

ภาพที่ 2 การมีส่วนร่วมของพ่อแม่และครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็ก ปรับให้เหมาะสมกับบริบทไทยตามแนวคิดของเอ็ปส์ทีน (Suriyonplengsaeng, C. 2015)

จากภาพที่ 2 จะเห็นได้ว่ามีปัจจัยสำคัญในการมีส่วนร่วมของพ่อแม่และครู ในการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็กทั้งในด้านการสื่อสาร แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น การตัดสินใจร่วมกันในเรื่องต่างๆ ที่เป็นปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ ทางดนตรีของเด็ก จากงานวิจัยต่างประเทศ (Boone, B. J. W., 2002 และ Suk, S., 2014) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครอง และครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็ก มีดังนี้

1. ความเอาใจใส่ของพ่อแม่ (Parents' Attendance at Lessons) การเรียนรู้ทางดนตรี หากเป็นเด็กเล็ก พ่อแม่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ในประเทศไทยมีสถาบันดนตรีที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียนทั้งที่เป็นแบบพรินซ์และโรงเรียนดนตรีหลายแห่งที่เป็นลักษณะสตูดิโอของอาจารย์แต่ละท่าน ได้มีการเปิดสอนดนตรีเด็กเล็ก เป็นการเรียนรู้ดนตรีแบบเป็นกลุ่มเด็กเล็ก เพื่อพัฒนาต่อไปเป็นการเรียนรู้เครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความถนัดของเด็กแต่ละคน การเรียนแบบกลุ่มเด็กเล็ก โดยส่วนมากพ่อแม่จะมีบทบาทสำคัญมาก เพราะพ่อแม่ต้องเข้าไปเรียนรู้ และอยู่กับเด็กในชั้นเรียนด้วย ทั้งนี้พ่อแม่อาจจะไม่ได้เข้าใจการเรียนรู้และบทเรียนทางดนตรีทั้งหมดได้ แต่พ่อแม่จะได้รับแนวทางในการพัฒนาดนตรี เพื่อนำมาทบทวนให้เด็กได้เรียนรู้ในระหว่างสัปดาห์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางดนตรีและต่อยอดได้ในบทเรียนครั้งถัดไป การเรียนรู้ดนตรีไปพร้อมกันแบบนี้ทำให้พ่อแม่ได้สังเกตพัฒนาการทางดนตรีของบุตรได้อย่างใกล้ชิด และสิ่งสำคัญเพื่อให้พ่อแม่ได้มีแนวทางในการฝึกซ้อมเด็กเองที่บ้านด้วย ส่วนการเรียนรู้ดนตรีของเด็กโตอายุ 12 ปีขึ้นไป จะมีลักษณะความเอาใจใส่ของพ่อแม่ที่แตกต่างกัน พ่อแม่โดยส่วนมากจะเปิดโอกาสให้เด็กได้รับผิดชอบการฝึกซ้อมด้วยตนเอง และครูดนตรีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการช่วยกระตุ้นให้ฝึกซ้อม การเรียนดนตรีของเด็กโตและวัยรุ่นส่วนมากจะมีปัจจัยเรื่องการสอบเลื่อนชั้นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย หากเด็กเรียนรู้ดนตรีถึงระดับหนึ่ง ครูดนตรีจะเห็นสมควรที่ต้องสอบเลื่อนชั้น เพื่อวัดระดับความสามารถทางดนตรี เด็กบางคนอาจมีแนวโน้มความสามารถ และมีพรสวรรค์ถึงขนาดสามารถต่อยอดไปเรียนดนตรีในระดับอุดมศึกษาเลยก็เป็นได้

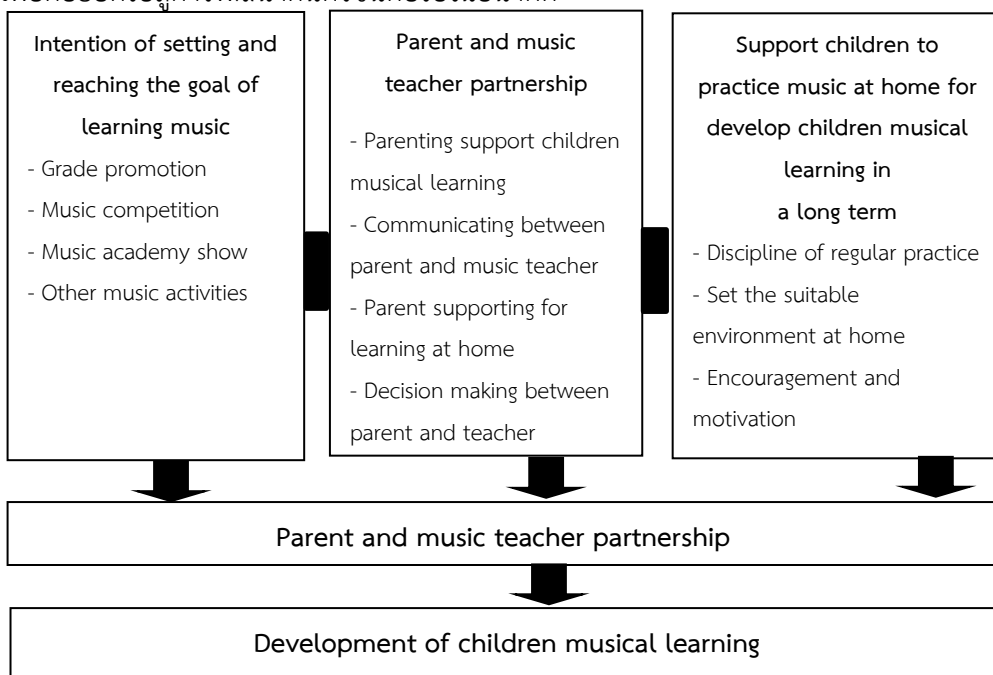
2. การติดต่อสื่อสารระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองและครูดนตรี (Communication) ในยุคปัจจุบันมีวิธีการติดต่อสื่อสารกันในหลากหลายรูปแบบ พ่อแม่และครูยุคใหม่เลือกใช้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารกันผ่านทาง การส่งข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น ไลน์ และเฟซบุ๊ก แต่พ่อแม่และครูส่วนมากก็ยังใช้การสื่อสารโดยตรงด้วยการพูดคุยหลังชั่วโมงเรียนของเด็กเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนดนตรีของเด็กเพราะเป็นการสื่อสารที่ชัดเจนมากที่สุด เห็นถึงสีหน้าท่าทางน้ำเสียงในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น บ้างก็ปรึกษาปัญหาที่ประสบในการเรียน บ้างก็ช่วยกันหาแนวทางในการส่งเสริมความสามารถของเด็ก เช่น ปรึกษาเรื่องการฝึกซ้อมเพิ่มเติมเพื่อเตรียมตัวสอบเลื่อนชั้น ปรึกษา

เรื่องการเข้าแข่งขัน ปรับทัศนคติเด็กเพื่อการฝึกซ้อมที่บ้านอย่างมีประสิทธิภาพ (Suriyonplengsaeng, C, 2015)

3. การจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เอื้ออำนวยต่อการฝึกซ้อมและ ทบทวนบทเรียนทางดนตรี (Providing Musical Environment for the Child) การจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เอื้อต่อการฝึกซ้อมอาจจะดูเหมือนไม่ใช่ประเด็นที่สำคัญแต่ในความเป็นจริงแล้วจากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากครูและผู้ปกครอง ในงานวิจัยของผู้เขียนเอง และงานวิจัยต่างประเทศพบว่าการจัดสภาพแวดล้อม ไม่เพียงแต่มีเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพสำหรับเด็กไว้เพื่อฝึกซ้อมให้เกิดความมั่นใจ และมีพัฒนาการในการเรียน แต่ควรจะมีห้องที่มีลักษณะเงียบ อากาศถ่ายเทได้ สะดวก อากาศที่ร้อนมากก็เป็นอุปสรรคอย่างมากในการฝึกซ้อมของเด็ก โดยเฉพาะ บทเรียนทางดนตรีที่เป็นขั้นสูง ดังนั้นในเมืองร้อนเช่นประเทศไทยอาจจำเป็นต้องใช้ เครื่องทำความเย็นเข้ามาช่วยเป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กจดจ่อตั้งใจกับ บทเรียนได้มากขึ้น ความเงียบไม่มีเสียงรบกวนจะทำให้เด็กเกิดสมาธิในการฝึกซ้อม บทเรียนที่ยากๆ พ่อแม่ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญปัจจัยแวดล้อมภายในบ้าน เหล่านี้เป็นอย่างมาก

4. การส่งเสริมของพ่อแม่ในการฝึกซ้อมดนตรีที่บ้าน (Parental Support in Home Practice) การส่งเสริมของพ่อแม่ในการฝึกซ้อมนี้อาจมี ความเชื่อมโยงกับการจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เอื้ออำนวยในการฝึกซ้อมอย่าง ที่กล่าวมาแล้ว และปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมในเชิงบวกเพื่อให้เด็กเกิดพัฒนาการ นั้นคือแรงกระตุ้นและกำลังใจจากพ่อแม่ที่ทำให้เด็กอยากเรียนรู้ทางดนตรีไปเรื่อย ๆ พ่อแม่ในแต่ละครอบครัว จะให้ความสำคัญกับการกระตุ้นการฝึกซ้อมดนตรีที่บ้าน ไม่เท่ากันบางครอบครัวจะเข้มงวดจนเกินไปจนทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย บางครอบครัวจะมองว่าดนตรีเป็นวิชาเสริมจะให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อมที่บ้าน เฉพาะช่วงที่เด็กใกล้จะสอบเพื่อเลื่อนเกรด บางครอบครัวส่งเสริม และปลุกฝังเด็กให้ ฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ และบางครอบครัวพ่อแม่ได้ปรึกษากับครูดนตรี ร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกซ้อมโดยใช้แรงจูงใจทางบวก เช่น ครูมีสมุดบันทึกการฝึกซ้อมเพื่อแลก ของรางวัลหากเด็กซ้อมดนตรีได้มีคุณภาพ และครุบระยะเวลาตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นต้น ทั้งนี้ การส่งเสริมแรงจูงใจทางบวกต้องรักษาให้อยู่ในเกณฑ์ที่มีความ เหมาะสม เด็กจึงจะมีความเชื่อมั่น และมีความรู้สึกดีต่อการฝึกซ้อม จนสร้างเป็น ความเคยชิน บางครั้งกลายเป็นกิจวัตรประจำวัน ซึ่งหากครอบครัวใดสามารถ

ส่งเสริมการเรียนรู้และการฝึกซ้อมของเด็กได้อย่างสม่ำเสมอ ผู้เขียนเชื่อว่าเด็กจะมีพัฒนาการทางดนตรีไปในแนวทางที่ได้อย่างแน่นอน เพราะหัวใจหลักของการเรียนรู้ทางดนตรีคือการฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญ ถือเป็น การปูพื้นฐานที่ดี เพื่อต่อยอดไปสู่การพัฒนาดนตรีขั้นต่อไปในอนาคต

ภาพที่ 3 การมีส่วนร่วมของพ่อแม่และครูที่มุ่งเน้นไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ทางดนตรีของเด็กปรับให้เหมาะสมกับบริบทไทยตามแนวคิดของเอ็ปส์ทีน (Suriyonplengsaeng, C, 2015)

การที่เด็กจะมีพัฒนาการด้านดนตรีได้นั้น ปัจจัยสำคัญคือความร่วมมือระหว่างพ่อแม่และครูดนตรีในการร่วมกันส่งเสริมเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาและเกิดประโยชน์ในระยะยาวอย่างยั่งยืนจากภาพที่ 3 จะเป็นบทสรุปที่ชัดเจน เริ่มต้นจากการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกันเพื่อกำหนดในการส่งเสริมพัฒนาการทางดนตรีของเด็ก โดยการส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มุ่งการพัฒนาให้เด็กได้สอเปลื่อนขึ้นอย่างสม่ำเสมอ มีการส่งเข้าแข่งขันและแสดงความสามารถทางดนตรีในสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กได้พัฒนาความกล้าแสดงออกและแสดงความสามารถในทักษะทางดนตรีของตน นอกจากนี้พ่อแม่และครูมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาความสามารถและทักษะทางดนตรี

โดยการกระตุ้นการฝึกซ้อมที่บ้าน เพราะล้าฟังการเรียนรู้อันตรรกะ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือเด็กบางคนอาจจะมีโอกาสในการเรียนดนตรีมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์แต่ก็ยังไม่เพียงพอ เด็กต้องอาศัยการฝึกซ้อมนอกเหนือจากชั่วโมงการเรียน ซึ่งบ้านเป็นสถานที่ที่เหมาะสมในการฝึกซ้อมดนตรี โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เหมาะสมมีความสำคัญอย่างมากต่อการฝึกซ้อมของเด็ก พ่อแม่และครูดนตรีต้องหาวิธีที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมการพัฒนาทางดนตรีร่วมกันให้กับเด็กเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อันตรรกะของเด็กที่ยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

- Berger, E. H. & Riojas-Cortez, M. (2012). **Parents as partners in education: Families and schools working together.** (8thed). MA: PEARSON.
- Boone, B. J. W. (2002). **Family-school connections: A study of parent involvement in Ohio's Partnership schools.** Doctoral dissertation, The Ohio state university.
- College of Music, Mahidol University. (2012). **เอกสารการสัมมนา Music Research Forum: Toward New Paradigms in Musicianship Scholarship.**
- Epstien, J., L. (2009). **School, Family and Community Partnerships: Your Handbook for Action.** Corwin: California Press.
- Flemmings, J. B. (2013). **Parental involvement: A study of parents' and teachers' experiences And perceptions in an urban charter elementary school.** Doctoral dissertation, Rowan University.
- Promsukkul, P. (2015). **Parental Involvement in the Development of Young Piano Students.** Bangkok: Mahidol University.
- Suk, S. (2014). **Parental Involvement in their Children's Instrumental Music Learning.** Montreal: Schulich School of Music McGill.

Suriyonplengsaeng, C. (2015). **Parent and Teacher Partnership in Supporting Children Musical Learning**. Bangkok: Mahidol University.